

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/121/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5420201235
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5420201235.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: Ing. J. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. X, proti žalovanému: H. J., nar. XX.XX.XXXX, podnikajúci pod obchodným menom H. J. Geoplán, s miestom podnikania D. X., U. XXXX/XX, ktoré je zároveň miestom trvalého pobytu, IČO: 17 951 381, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody, Dubnica nad Váhom, o opravu hraníc pozemku, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 5C/39/2020-127 zo dňa 07.06.2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Dolný Kubín vo výroku I. zamietol žalobu a vo výroku II. žalovanému nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

Podanou žalobou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému, a to bez zbytočného odkladu určiť hranice žalobcovho pozemku v teréne tak, aby boli v súlade s geometrickým plánom č. 17951381-395/98, ďalej vykonania úpravy údajov na katastri nehnuteľností SR pre parc. č. 1726/6, evidovanej v k.ú. obce T. a týmto uviesť výmeru pozemku do pôvodného stavu tak, ako je uvedené na oficiálnych dokumentoch, teda na LV č. XXX a na geometrickom pláne. Zamietnutie žaloby súd odôvodnil tak, že nezistil existenciu takého subjektívneho hmotného práva žalobcu, ktoré by ho oprávňovalo domáhať sa splnenia ním požadovaných povinností práve voči žalovanému, ako ich nositeľovi. V možnostiach žalovaného nebola ani zistená hmotnoprávna povinnosť realizovať žalobcom požadované povinnosti, ani nie je splnenie požadovanej povinnosti v jeho možnostiach. Žalovaný nie je oprávnený realizovať opravy údajov evidovaných v katastri, o čom v zmysle § 59 zák. č. 162/1995 Z. z. sú oprávnené len príslušné katastrálne orgány. Súd potom pre nedostatok vecnej legitímácie ako na strane žalobcu, tak aj žalovaného, žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP s konštatovaním, že žalovaný si náhradu trov neuplatnil, ani mu preukázateľne žiadne nevznikli.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Podľa odvolateľa vec posudzoval úrad geodézie, kartografie a katastra, pričom z jeho šetrenia vyplýva, že ide o spor o určenie priebehu hranice v teréne, spôsobený vyhotoviteľom geometrického plánu č. 17951381-385/98 (parc. ČKN č. 1726/6), z čoho je jasné a úplne zrejmé, že vyhotoviteľ geometrického plánu - žalovaný, je povinný určiť hranicu pozemku v teréne tak, aby sa zhodovala s údajmi na geometrickom pláne. Z jeho strany ako žalobcu boli poskytnuté všetky relevantné dôkazy a dokumenty, pričom predmetnú žalobu

detailne zdôvodnil a opísal. Žiadal preto, aby žalovaný bez zbytočného odkladu vykonal zmenu určenia priebehu hranice parc. č. 1726/6 v teréne tak, aby táto zmena bola v súlade so stavom zobrazeným na geometrickom pláne a aby reálna výmera parcely (v m²) bola totožná s údajom na LV č. XXX, teda že šírka pozemku pri hlavnej ceste bude mať pôvodnú šírku 23,89 m a reálne využiteľná výmera parcely bude 1.072 m².

3. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že geometrický plán je technický podklad na spracovanie príslušnej zmluvy, ktorá sa zapíše do katastra nehnuteľností. Geometrický plán bol vypracovaný správne bez chýb, čo potvrdil aj katastrálny úrad tým, že ho úradne overil. Pre žalovaného ako zhotoviteľa geometrického plánu sa týmto práca skončila. Originály geometrického plánu sú uložené v archíve, teda je možné, aby predmetný geometrický plán bol vytýčený hociktorým geodetom. V čase vyhotovenia geometrického plánu bola predmetná mapa nečíselná, teda bolo možné meranie na miestnu sieť, preto bol geometrický plán úradne overený katastrálnym úradom. V danom katastrálnom území bol spracovaný ROEP, kde príslušný geometrický plán bol spracovaný do digitálnej formy. Hranice geometrického plánu nebude opravovať, pretože svoju prácu odviedol. Dôkazom je list vlastníctva, kde je zhoda vo výmerách parciel.

4. K podanému vyjadreniu sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že s tvrdením žalovaného o správnom vypracovaní geometrického plánu nepochybuje. Pri prvom vymeraní a vytýčení parcely v roku 1998 aj za účasti pôvodného vlastníka, sa reálna výmera parcely podľa GP zhodovala s výmerou na LV - priebeh hranice v teréne bol iný, ako je priebeh hranice dnes. Nemôže však súhlasiť s tvrdením, že výmera na jeho LV sa v súčasnosti zhoduje s reálnou výmerou jeho pozemku v teréne. Zmena priebehu hranice v teréne nastala bez jeho vedomia v období medzi rokmi 1998 až 2011. Jeho záver je taký, že vyhotoviteľ geometrického plánu - žalovaný, je povinný určiť hranicu jeho pozemku v teréne tak, aby sa zhodovala s údajmi na jeho geometrickom pláne. V ďalšom vyjadrení žalovaný uviedol, že všetko splnil, predmetný geometrický plán zapísaný na LV v pôvodnej výmere, ako bola na geometrickom pláne. On už nemá čo riešiť, objednávateľ si mal zabezpečiť trvalé označenie svojich hraníc. Pri ROEP on nemal čo riešiť, nakoľko nebol spracovateľ tohto projektu. Žalobca si mal vyznačenú hranicu drevenými kolíkmi nahradit primeranou stabilizáciou, napr. plotom, železnými rúrkami alebo betónovými stĺpkami. Tiež mal možnosť pri spracovaní REOP vyvolať reklamačné konanie.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v intenciách ust. § 379 a § 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Pri preskúvaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania, ako aj zo spisového materiálu, pričom pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. V tomto prípade sa žalobca voči žalovanému domáhal uloženia povinnosti, ktoré špecifikoval v žalobe. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca určuje to, kto má v spore vystupovať ako žalovaný, teda ako ten, kto má narušovať jeho subjektívne práva. Následne potom súd zisťuje, či skutočne došlo k porušeniu nejakého subjektívneho práva žalobcu vyplývajúceho z hmotného práva práve konaním (nekonaním) zo strany žalovaného, z čoho potom odvodzuje vecnú legitímáciu, či už aktívnu na strane žalobcu alebo pasívnu na strane žalovaného. Vecná legitímácia predstavuje stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého je žalobca nositeľom tvrdeného subjektívneho práva a žalovaný je nositeľom tvrdenej subjektívnej povinnosti tvoriacej predmet daného konania. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k správnej záveru, že neexistuje také subjektívne hmotné právo žalobcu, ktoré by ho oprávňovalo domáhať sa splnenia ním požadovaných povinností práve voči žalovanému, ako ich nositeľovi. Nie je známy právny predpis alebo zmluvný vzťah, na základe ktorého sa žalobca domáha voči žalovanému splnenia povinností, ktoré špecifikoval v žalobe. Navyše u žalovaného nie je ani možnosť požadované plnenie, resp. splnenie povinností poskytnúť.

7. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd so závermi súdu prvej inštancie v celom rozsahu stotožnil a na tieto v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu poukazuje. Prvoinštančný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP a vo veci samej dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd plne stotožnil. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol zistený skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, resp. citoval

právny predpis, ktorý aplikoval na prejednávany prípad a z ktorého vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s § 220 CSP zdôvodnil.

8. Pretože prvoinštančný súd sa vo svojom rozhodnutí zaoberal aj otázkami nastolenými v odvolacom konaní, odvolateľ tak neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav zo strany odvolacieho súdu. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý bol úspešný v odvolacom konaní proti žalobcovi, priznal náhradu trov konania v celom rozsahu. O prípadnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).